

Cauza C-469/19**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

19 iunie 2019

Instanța de trimitere:

Bundesgerichtshof (Germania)

Data deciziei de trimitere:

14 mai 2019

Reclamantă și recurentă:

All in One Star Ltd

Obiectul litigiului principal

Căile de atac împotriva deciziei de a nu înregistra în Registrul Comerțului german o sucursală a unei societăți înregistrate în Regatul Unit, care s-a întemeiat pe faptul că, la înregistrarea sucursalei în Registrul Comerțului, nu a fost menționată valoarea capitalului social al societății și nici nu au fost prezentate asigurări că societatea a fost informată în conformitate cu obligația nelimitată, existentă în temeiul dreptului național german, de a furniza informații în fața instanței.

Obiectul și temeiul juridic al trimiterii preliminare

Obiectul: Interpretarea articolului 30 din Directiva (UE) 2017/1132 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2017 privind anumite aspecte ale dreptului societăților comerciale (JO 2017, L 169, p. 46), precum și a articolelor 49 și 54 TFUE

Temeiul juridic: Articolul 267 TFUE

Întrebările preliminare

1. Articolul 30 din Directiva (UE) 2017/1132 se opune unei reglementări naționale, potrivit căreia, pentru înregistrarea în Registrul Comerțului a unei

societăți cu răspundere limitată cu sediul într-un alt stat membru, este necesar să se menționeze valoarea capitalului social sau o valoare a capitalului comparabilă?

2. a) Articolul 30 din Directiva (UE) 2017/1132 se opune unei reglementări naționale, potrivit căreia, atunci când este notificată înregistrarea în Registrul Comerțului a sucursalei unei societăți cu răspundere limitată cu sediul într-un alt stat membru, administratorul societății trebuie să prezinte asigurări că, în ceea ce îl privește, nu există, în temeiul dreptului național, niciun obstacol în privința desemnării sale în această funcție, sub forma unei interdicții din partea unei instanțe judecătorești sau a unei autorități administrative, de a exercita o profesie sau o activitate lucrativă, care să se suprapună integral sau parțial cu obiectul de activitate al societății sau sub forma unei condamnări definitive pentru anumite infracțiuni și că a fost informat, de un notar, de un reprezentant al unei profesii de consiliere juridică comparabile sau de un funcționar consular, cu privire la obligația sa absolută de a furniza instanței orice informații în acest sens?

b) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 2 litera a):

Articolele 49 și 54 TFUE se opun unei reglementări naționale potrivit căreia, la înregistrarea în Registrul Comerțului a unei sucursale a unei societăți cu răspundere limitată cu sediul într-un alt stat membru, administratorul societății trebuie să prezinte o astfel de asigurare?

Dispozițiile din dreptul Uniunii și jurisprudența Uniunii invocate

TFUE, articolele 49 și 54;

Directiva (UE) 2017/1132 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2017 privind anumite aspecte ale dreptului societăților comerciale (JO 2017, L 169, p. 46, denumită în continuare „Directiva 2017/1132”), articolul 30;

A unsprezecea Directivă 89/666/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind publicitatea sucursalelor înființate într-un stat membru de anumite forme de societăți comerciale care intră sub incidența legislației unui alt stat (JO 1989, L 395, p. 36, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 100, denumită în continuare „Directiva 89/666”), articolul 2;

Hotărârea Curții din 9 martie 1999, Centros, C-212/97, EU:C:1999:126 (denumită în continuare „Hotărârea Centros”), punctul 38;

Hotărârea Curții din 30 septembrie 2003, Inspire Art, C-167/01, EU:C:2003:512 (denumită în continuare „Hotărârea Inspire Art”), punctele 69, 70, 106, 133, 135, 140;

Hotărârea Curții din 1 iunie 2006, innoventif, C-453/04, EU:C:2006:361 (denumită în continuare „Hotărârea innoventif”), punctul 33 și următoarele.

Dispozițiile naționale invocate

Handelsgesetzbuch (Codul comercial, denumit în continuare „HGB”) în versiunea valabilă de la 1 noiembrie 2008 (Legea din 23 octombrie 2008, BGBl. I, p. 2026), articolele 13e și 13g;

Gesetz betreffend die Gesellschaften mit beschränkter Haftung (Legea privind societățile cu răspundere limitată, denumită în continuare „GmbHG”), în versiunea în vigoare la 1 noiembrie 2008 (Legea din 23 octombrie 2008, BGBl. I, p. 2026), articolele 6, 8, 10 și 82;

Gesetz über das Zentralregister und das Erziehungsregister (Legea privind registrul central și registrul măsurilor educaționale, denumită în continuare „BZRG”) în versiunea în vigoare începând de la 29 iulie 2017 (Legea din 18 iulie 2017, BGBl. I, p. 2732), articolele 41 și 53.

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii

- 1 All in One Star Ltd. (denumită în continuare „All in One Star”) este o societate pe acțiuni cu capital privat (private Company limited by shares) înregistrată la 30 octombrie 2013 în Registrul Comerțului al Companies House pentru Anglia și Țara Galilor din Cardiff, având sediul social, conform statutului, în Great Bookham (Regatul Unit). În martie 2014, aceasta a notificat Amtsgericht Frankfurt am Main (Tribunalul Districtual din Frankfurt am Main, Germania) - tribunal comercial - înregistrarea unei sucursale în Registrul comerțului. Tribunalul comercial a comunicat All in One Star, că este posibil să nu se dea curs înregistrării, printre altele, pentru următoarele motive: Valoarea capitalului social al All in One Star nu este menționată - contrar dispozițiilor articolului 13g alineatul (3) din HGB coroborat cu articolul 10 alineatul (1) prima teză din GmbHG. În plus, deși, în cadrul notificării, administratorul și asociatul unic al All in One Star a dat asigurări că, în privința persoanei sale, nu există împrejurări care să se opună numirii sale ca organ al societății în conformitate cu a doua teză punctele 2 și 3 și a treia teză de la alineatul (2) al articolului 6 din GmbHG, nu însă și că a fost informat cu privire la obligația sa nelimitată de a furniza informații în acest sens în fața instanței - contrar articolului 13g alineatul (1) și alineatul (2) a doua teză din HGB coroborat cu articolul 8 alineatul (3) din GmbHG.
- 2 Oberlandesgericht (Tribunalul Regional Superior) a respins plângerea formulată de All in One Star împotriva obiectiilor Tribunalului Comercial. Împotriva deciziei Oberlandesgericht, All in One Star a formulat recurs la instanța de trimitere.

Prezentare succintă a motivării trimiterii preliminare

Cu privire la prima întrebare preliminară

- 3 Se pune întrebarea dacă obligația All in One Star, prevăzută de normele legale germane relevante, de a declara, în momentul înregistrării sucursalei, valoarea capitalului social al acesteia sau o valoare a capitalului comparabilă, este în conformitate cu articolul 30 din Directiva 2017/1132.
- 4 Faptul că Directiva 2017/1132 a intrat în vigoare abia la 20 iulie 2017 și, prin urmare, abia în decursul procedurii de apel nu se opune aplicării acesteia în cazul notificării sucursalei All in One Star, întrucât instanța de trimitere trebuie să aplice, în cadrul procedurii de recurs, legislația în vigoare la data adoptării deciziei sale.
- 5 Articolul 30 din Directiva 2017/1132 prevede o listă a documentelor și a informațiilor a căror publicare poate fi solicitată, în conformitate cu dreptul unui stat membru, cu privire la sucursalele societăților comerciale din alte state membre. Indicarea valorii capitalului social sau a unei valori comparabile a capitalului, nu este menționată în mod expres nici printre datele destinate în mod obligatoriu publicării, prevăzute la alineatul (1), nici printre datele destinate în mod facultativ publicării, prevăzute la alineatul (2). Așadar, unui stat membru i s-ar putea interzice să solicite, în vederea notificării sucursalei, indicarea capitalul social al societății.
- 6 Un argument în favoarea unei astfel de interpretări în sensul unei asemenea interdicții, este acela că, în Hotărârea Inspire Art (punctele 69 și 70), Curtea a statuat, cu privire la articolul 2 din Directiva 89/666 - norma predecesoare, din punctul de vedere al conținutului, celei prevăzute la articolul 30 din Directiva 2017/1132 - că lista măsurilor de publicare prevăzută la acel articol este exhaustivă, iar statele membre nu pot să prevadă alte măsuri în privința sucursalelor decât cele menționate în Directiva 89/666. Această jurisprudență ar trebui să se aplice, de asemenea, mutatis mutandis în ceea ce privește norma cu un conținut nemodificat de la articolul 30 din Directiva 2017/1132.
- 7 Pe de altă parte, Directiva 2017/1132 prevede în mod expres, în cazul societății înseși [articolul 14 litera (e)] și în cazul notificării sucursalelor unor societăți din state terțe [articolul 37 litera (e)], publicarea unei valori a capitalului. Astfel, se poate concluziona că, în cazul sucursalelor societăților din statele membre, s-a renunțat în mod conștient la obligația de a indica o valoare a capitalului.
- 8 De asemenea, considerentul (18) al Directivei 2017/1132 ar putea sugera că directiva nu a prevăzut în mod conștient, în cazul sucursalelor din statele membre, obligația - fie și numai cu titlu facultativ - de a menționa capitalul societății, întrucât, în cadrul Uniunii Europene, această informație poate fi obținută prin consultarea registrului societăților din statul membru.

- 9 Cu toate acestea, având în vedere Hotărârea innoventif (punctul 33 și următoarele), instanța de trimitere tinde să considere solicitarea privind publicarea capitalului social sau a unei valori de capital comparabile, drept în conformitate cu directiva, în cazul în care această informație este, de asemenea, parte integrantă din actul constitutiv al societății, a cărei publicare integrală poate fi solicitată în conformitate cu articolul 30 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2017/1132.
- 10 Din Hotărârea innoventif, se poate deduce că este în conformitate cu Directiva 89/666 și, respectiv, cu normele succesoare din Directiva 2017/1132, să se solicite publicarea unei informații sau a unui document, care, deși nu sunt incluse în mod explicit în lista măsurilor de publicare prevăzută de directivă, este însă o parte integrantă din aceste informații sau documente, mai exact a actului constitutiv al societății menționat în lista măsurilor de publicitate facultative și, prin urmare, trebuie să fie de asemenea publicat/ă odată cu publicarea integrală a acestuia.

Cu privire la cea de a doua întrebare preliminară

- 11 În ceea ce privește a doua critică adusă de Tribunalul comercial, referitoare la lipsa prezentării unei asigurări de către administratorul] All in One Star în privința faptului că a fost informat în conformitate cu articolul 13g alineatul (1) și alineatul (2) a doua teză din HGB, coroborat cu articolul 8 alineatul (3) din GmbHG, se pune mai întâi întrebarea dacă normele Directivei 2017/1132 privind obligațiile de publicitate în cazul notificării unor sucursale, sunt aplicabile la această informație [a doua întrebare litera a)]. În caz contrar, se pune întrebarea dacă solicitarea unei astfel de asigurări încalcă libertatea de stabilire prevăzută la articolele 49 și 54 TFUE [întrebarea 2 litera (b)].

Cu privire la litera a) a celei de a doua întrebări

- 12 Întrucât, în momentul notificării sucursalei, administratorul All in One Star One a prezentat asigurări numai cu privire la faptul că, în privința persoanei sale, nu există niciun obstacol în privința desemnării sale în această funcție în conformitate cu articolul 8 alineatul (3) prima teză coroborat cu articolul 6 alineatul (2) a doua teză punctele 2 și 3, precum și a treia teză din GmbHG, nu însă și cu privire la faptul că a fost informat, de asemenea în conformitate cu articolul 8 alineatul (3) din GmbHG, cu privire la obligația sa absolută de a furniza informații, notificarea în vederea înregistrării nu satisface cerințele prevăzute la articolul 13g alineatul (2) a doua teză din HGB coroborat cu articolul 8 alineatul (3) din GmbHG.
- 13 Este în discuție aspectul dacă articolul 30 din Directiva 2017/1132 se opune obligației prevăzute de dreptul național german de a prezenta o asigurare cu privire la efectuarea informării. Răspunsul la această întrebare depinde de aspectul dacă asigurarea dată cu privire la informațiile privind capacitatea personală a administratorului societății, ca atare, intră în domeniul de aplicare al Directivei 2017/1132.

- 14 Atunci când a introdus în dreptul german obligația prezentării unei asigurări cu privire la efectuarea informării, legiuitorul german a considerat că norma nu era cuprinsă în domeniul de aplicare al Directivei 89/666 aplicabilă la momentul respectiv, întrucât această directivă nu conținea reglementări cu privire la capacitatea administratorului societății, ci se limita să prevadă o obligație de publicitate în ceea ce privește numirea, încetarea funcției și identitatea persoanelor care au competența de a reprezenta societatea.
- 15 Potrivit instanței de trimitere, o excludere a informațiilor referitoare la capacitatea personală a administratorului din domeniul de aplicare al Directivei 89/666, în prezent al Directivei 2017/1132, având în vedere caracterul exhaustiv, nu este în afara oricăror îndoieli.
- 16 Nici Directiva 86/666 și nici Directiva 2017/1132 nu conțin o derogare explicită în privința informațiilor referitoare la capacitatea personală a reprezentantului societății. Conform articolului 1 din Directiva 2017/1132, obiectul de reglementare al directivei se referă, mai curând, în general, la domeniul „publicitatea sucursalelor înființate într-un stat membru de anumite forme de societăți comerciale care intră sub incidența legislației unui alt stat”. În plus, la considerentul (22) al Directivei 2017/1132 (și, anterior, în considerentele din preambulul la Directiva 89/666) este clarificat faptul că directiva „nu aduce în nici un fel atingere cerințelor privind publicitatea ale sucursalelor impuse de alte dispoziții din dreptul muncii, de exemplu, privind drepturile lucrătorilor la informare, sau din legislația fiscală sau în scopuri statistice.” În schimb, din considerente, nu se poate deduce o clarificare corespunzătoare cu privire la informațiile privind capacitatea personală a reprezentanților societății. Se opune de asemenea excluderii din domeniul de aplicare al directivei a acestor informații faptul că directiva conține reglementări referitoare la datele cu caracter personal, dat fiind că, potrivit articolului 30 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2017/1132 [respectiv articolului 2 alineatul (1) litera (e) din Directiva 89/666], cerințele de publicitate obligatorie acoperă numirea, încetarea funcției și datele de identitate ale reprezentanților societății, în cazul sucursalelor societății din alte state membre. Având în vedere argumentul anterior, pare îndoielnică presupunerea că, *a priori*, niciuna dintre celelalte informații cu caracter personal, în special cele privind capacitatea personală a administratorului, nu ar trebui să fie inclusă în domeniul de aplicare al directivei.
- 17 În cazul în care obligația de a prezenta o asigurare în conformitate cu articolul 13g alineatul (2) a doua teză coroborat cu articolul 8 alineatul (3) din GmbHG, intră în domeniul de aplicare al Directivei 2017/1132, aceasta ar fi contrară directivei. Astfel, obligația de a prezenta o astfel de asigurare nu se numără nici printre măsurile de publicitate admisibile prevăzute la articolul 30 din prezenta directivă, nici nu poate fi subsumată - spre deosebire de capitalul social al societății - uneia dintre măsurile de publicitate admisibile menționate de directivă. Dat fiind că, potrivit Hotărârii Inspire Art, lista măsurilor de publicitate prevăzute de directivă este exhaustivă, directiva s-ar opune solicitării unei astfel de asigurări. Potrivit Hotărârii Inspire Art (punctul 106), o justificare acestei încălcări a normelor de

publicitate prevăzute de directivă nu este posibilă. Prin urmare, Tribunalul comercial nu ar trebui să refuze pentru acest motiv notificarea All in One Star în vederea înregistrării.

Cu privire la litera b) a celei de a doua întrebări

- 18 În cazul în care obligația de a da o asigurare în conformitate cu articolul 13g alineatul (2) a doua teză coroborat cu articolul 8 alineatul (3) din GmbHG nu intră în domeniul de aplicare al Directivei 2017/1132, se pune problema conformității acesteia cu dreptul primar european, și anume cu libertatea de stabilire în sensul articolelor 49 și 54 TFUE.
- 19 Obligația de a prezenta o asigurare reprezintă o restrângere a libertății de stabilire garantate la articolele 49 și 54 TFUE, întrucât fără această asigurare nu este efectuată nicio înregistrare în Registrul Comerțului, înregistrarea fiind condiționată de cerințe suplimentare și devenind astfel, cel puțin potențial, mai dificilă.
- 20 În conformitate cu jurisprudența Curții (a se vedea, de exemplu, Hotărârea Inspire Art, punctul 133), măsurile naționale care pot să împiedice sau să facă mai puțin atractivă exercitarea libertăților fundamentale garantate de TFUE, sunt justificate cu condiția îndeplinirii a patru condiții stricte: acestea trebuie să fie aplicate într-un mod nediscriminatoriu, să fie justificate de motive imperative de interes general, să fie adecvate pentru atingerea obiectivului urmărit și să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- 21 Instanța de trimitere are îndoieli cu privire la faptul că, în cazul asigurării în cauză în litigiul principal, sunt îndeplinite aceste condiții care sunt impuse în temeiul articolului 13g alineatele (1) și (2) din HGB coroborat cu articolul 8 alineatul (3) din GmbHG administratorilor societăților cu sediul într-un stat membru.
- 22 Desigur, articolul 13g alineatele (1) și (2) din HGB coroborat cu articolul 8 alineatul (3) din GmbHG se aplică într-un mod nediscriminatoriu, întrucât administratorii societăților rezidente sunt de asemenea obligați să prezinte o astfel de asigurare [articolul 8 alineatul (3) din GmbHG]. Norma urmărește, de asemenea, motive imperative de interes general, și anume protecția creditorilor și caracterul loial al tranzacțiilor comerciale împotriva unor reprezentanți inadecvați ai unor societăți, întrucât procedura de notificare și de verificare în vederea înregistrării este facilitată prin prezentarea asigurărilor, în caz contrar putându-se renunța la cercetările proprii din partea instanței cu privire la existența unor eventuale obstacole în privința numirii în funcție, care ar fi, altfel, necesare.
- 23 Cu toate acestea, norma ar putea depăși ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor menționate, deoarece directorii societății străine ar fi astfel supuși, sub rezerva aplicării unor sancțiuni penale, chiar unei obligații de declarare [articolul 82 alineatul (1) punctul 5 din GmbHG]. În această privință, trebuie să se țină seama de faptul că sunt, de asemenea, supuse reglementărilor prevăzute la

articolul 13g alineatul (2) a doua teză, la articolul 13e alineatul (3) a doua teză din HGB, toate societățile străine care sunt înființate în străinătate cu personal de conducere străin și care desfășoară în mod efectiv în țara respectivă o activitate principală. Nu se poate considera *a priori* că acest cerc de persoane dispune de cunoștințe solide referitoare la situația juridică internă în ceea ce privește obstacolele în calea numirii în funcție a administratorilor societăților de pe plan intern, astfel încât administratorilor străini, care sunt familiarizați cu dreptul din statul de origine nu le-ar putea fi, *de facto*, decât îngreunată prezentarea unei declarații conforme cu realitatea. În plus, administratorul străin ar trebui să examineze, în fiecare caz, dacă împrejurări care, potrivit cadrului juridic din țara respectivă, nu se opun numirii sale în funcția de administrator, nu ar putea conduce totuși la o interzicere a numirii potrivit dreptului german. Astfel, legiuitorul german a considerat, de asemenea, atunci când a transpus Directiva 89/666 în anul 1992/1993, că dispoziția de la articolul 8 alineatul (3) din GmbHG nu ar fi adecvată pentru administratorii societăților străine și, prin urmare, în mod conștient nu a extins asupra societăților străine această obligație de prezentare a unei asigurări.

- 24 În plus, în special Hotărârea Centros (punctul 38) reprezintă un argument împotriva justificării reglementării naționale în cauză. Obligația de depunere a asigurării în conformitate cu articolul 8 alineatul (3) din GmbHG ar trebui să garanteze, în speță, exclusiv ca măsură de precauție, faptul că la nivelul sucursalei, nu sunt eludate obstacolele interne în privința numirii în funcție și că nu vor administra societatea rezidentă persoane care nu sunt adecvate pentru exercitarea corectă a intereselor comerciale, în calitate de reprezentanți ai societății. Această obligație are ca scop (numai) combaterea preventivă a eventualelor abuzuri în exercitarea libertății de stabilire și a fraudelor săvârșite de reprezentarea societății de către persoane inadecvate conform legislației interne. În conformitate cu Hotărârea Centros, acest lucru nu poate justifica însă refuzul de a înregistra sucursala în Registrul Comerțului.